

Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie

KWT.70.191.2023

GKM
24.10.23 *qmas*

24.10.23

ATr
25.10.2023
Sheh

- „Wodociągi Słupsk” Sp. z o.o. w Słupsku
- Wójt Gminy Kobylnica

DECYZJA

Na podstawie art. 24j w związku z art. 24b, art. 24c oraz art. 27c ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537, zwanej dalej „uzzwoś”), w związku z art. 104 i art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, zwanej dalej „Kpa”),

po rozpatrzeniu

odwołania z dnia 12 czerwca 2023 r., wniesionego przez spółkę „Wodociągi Słupsk” Sp. z o.o. w Słupsku – reprezentowanej przez pełnomocnika – od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku PGW Wody Polskie z dnia 26 maja 2023 r. GD.RZT.70.99.152.2022/D.JM, odmawiającej skrócenia okresu obowiązywania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica, zatwierdzonej decyzją z dnia 7 lipca 2021 r. GD.RZT.70.207.152.2021/D.JM i odmawiającej zatwierdzenia nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat,

- uchylam zaskarżoną decyzję w całości,
- skracam okres obowiązywania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica, zatwierdzonej decyzją Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 7 lipca 2021 r. GD.RZT.70.207.152.2021/D.JM, oraz
- zatwierdzam taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat.

Taryfa stanowi załącznik do niniejszej decyzji oraz jej integralną część.

Niniejsza decyzja podlega opłacie, o której mowa w art. 24d uzzwoś. Opłatę w wysokości 576,04 zł (słownie: pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 04/100) należy uiścić na rachunek bankowy organu regulacyjnego – Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – nr **18 1130 1017 0020 1510 6720 0020** w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się

ostateczna.

UZASADNIENIE

Aktualnie obowiązująca taryfa za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica została zatwierdzona na wniosek spółki „Wodociągi Słupsk” Sp. z o.o. w Słupsku (zwanej dalej „Przedsiębiorstwem”, „Stroną”, „Spółką” lub „Wnioskodawcą”) na okres 3 lat, decyzją Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwanego dalej „Dyrektorem RZGW”, „regulatorem”, „organem regulacyjnym” lub „organem I instancji”) z dnia 7 lipca 2021 r. GD.RZT.70.207.152.2021/D.JM. Koniec okresu obowiązywania taryfy przypada na dzień 28 lipca 2024 r.

Dnia 23 grudnia 2022 r. Spółka przedłożyła Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wniosek, datowany na 22 grudnia 2022 r., o skrócenie okresu obowiązywania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica, zatwierdzonej decyzją z dnia 7 lipca 2021 r.

GD.RZT.70.207.152.2021/D.JM, i równolegle zwróciła się o zatwierdzenie nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat.

Pismem z dnia 28 grudnia 2022 roku organ regulacyjny wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych, które zostały uzupełnione pismem z dnia 2 stycznia 2023 r.

W związku z tym, pismem z dnia 11 stycznia 2023 r. regulator zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

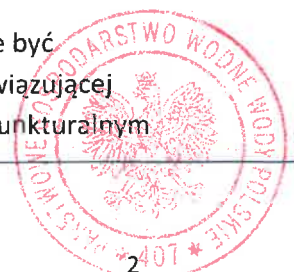
Równolegle, dwoma pismami z dnia 11 stycznia 2023 r. Dyrektor RZGW wezwał Wójta Gminy Kobylnica do złożenia wyjaśnień. Tego samego dnia, organ regulacyjny wezwał również Wnioskodawcę do przedstawienia informacji i wyjaśnień. Wójt Gminy Kobylnica udzielił odpowiedzi dwoma pismami z dnia 25 i 30 stycznia 2023 r., natomiast Wnioskodawca udzielił odpowiedzi pismem z dnia 30 stycznia 2023 r. W toku postępowania organ regulacyjny jeszcze dwukrotnie, tj. pismami z dnia 23 lutego 2023 r. i 24 marca 2023 r. wezwał Wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień, informacji i dokumentów. Przedsiębiorstwo udzieliło odpowiedzi w pismach z dnia 7 marca 2023 r., 10 marca 2023 r., 13 marca 2023 r., 27 kwietnia 2023 r. i 2 maja 2023 r.

Pismem z dnia 5 maja 2023 r. organ regulacyjny powiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego i wyznaczył 7-dniowy termin na ewentualne wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, realizując obowiązek określony w art. 79a Kpa, regulator poinformował, że na dzień wysyłania informacji nie są spełnione (lub wykazane) liczne przesłanki zależne od strony, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Poinformowano przy tym Wnioskodawcę, że w wyżej wymienionym terminie może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony.

Wnioskodawca skorzystał z prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań we wskazanym terminie i złożył dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 16 maja 2023 r.

Ostatecznie, po rozpatrzeniu sprawy, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku PGW Wody Polskie, decyzją z dnia 26 maja 2023 r. GD.RZT.70.99.152.2022/D.JM, odmówił skrócenia okresu obowiązywania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica, zatwierdzonej decyzją z dnia 7 lipca 2021 r. GD.RZT.70.207.152.2021/D.JM i odmówił zatwierdzenia nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat.

W uzasadnieniu, po wyjaśnieniu specyfiki trybu przewidzianego w art. 24j uzwos, który może być stosowany tylko w uzasadnionych przypadkach i nie służy do automatycznego skracania obowiązującej taryfy, zgodnie z żądaniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, czy też jego koniunkturalnym

interesem, organ I instancji zidentyfikował wskazywane przez Stronę przesłanki skrócenia dotychczasowej taryfy, tj. wzrost kosztów: energii elektrycznej, materiałów, usług świadczonych przez firmy zewnętrzne i wynagrodzeń oraz wzrost innych kosztów, a następnie uznał pierwszą z nich za uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 24j ust. 1 uzwzwoś, odmawiając tego przymiotu pozostałym. W konsekwencji, realizując zasadę dwuetapowości omawianego postępowania specjalnego, regulator dokonał również oceny, analizy i weryfikacji projektu nowej taryfy zgodnie z odpowiednio stosowanymi przepisami art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwzwoś. W rezultacie organ I instancji stwierdził, że projekt taryfy i jego uzasadnienie dotknięte są wadliwościami, które uniemożliwiają uwzględnienie wniosku Strony. W szczególności organ I instancji wskazał na następujące okoliczności:

1. zaplanowanie w nowej taryfie zmiany kosztów nie wymienionych jako przesłanka do jej skrócenia w porównaniu do zaplanowanych w obowiązującej taryfie przy zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków;
2. waloryzowanie kosztów zaplanowanych w obowiązującej taryfie w celu kalkulacji do obecnej taryfy, ponieważ one już były waloryzowane o wskaźniki przy konstruowaniu taryfy w 2021 r., co stanowi naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwoś;
3. brak korekty kalkulacji ceny wskaźnikowej obowiązującej w dniu złożenia wniosku w tabeli A, stanowiącej załącznik do wniosku taryfowego;
4. brak korekty załączonych tabel C,D, E i F w związku z wyłączeniem kosztów związanych z kanalizacją deszczową;
5. zaplanowanie ilości ścieków dowożonych w ilości niższej niż w 2021 r. bez przedstawienia stosownych kalkulacji i wyjaśnienia zaplanowanych wielkości, co stanowi naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwoś;
6. brak dokonania korekty zaplanowanych wielkości dostarczonej wody i odprowadzonych ścieków, które ustalono poniżej wykonania w 2022 r. i wbrew tendencji z poprzednich lat, co stanowi naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwoś;
7. brak dokonania korekty zaplanowanej ilości odbiorców usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, która to ilość została zaplanowana poniżej ilości na koniec 2022 r. i wbrew tendencji z poprzednich lat, co stanowi naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwoś;
8. brak korekty kosztów zaplanowanych we wnioskowanej taryfie o wysokość kosztów inwestycji niewykonanych, a zaplanowanych do realizacji w obowiązującej taryfie, co nie pozwala na weryfikację przedstawionych kosztów pod względem celowości ich ponoszenia wymaganą w art. 24c ust. 2 uzwzwoś;
9. planowanie wzrostu kosztów pośrednich powyżej wskaźników makroekonomicznych przewidzianych w § 8 rozporządzenia taryfowego;
10. brak przedstawienia informacji o wysokości kosztów przedsiębiorstwa ogółem i kosztów pośrednich ogółem oraz kosztów z działalności wodociągowej (taryfowej) ogółem i kanalizacyjnej (ogółem) i wysokości przypisanych do nich kosztów pośrednich w okresach obrachunkowych stanowiących podstawę kalkulacji taryfy, co uniemożliwia przeprowadzenie analizy wymaganej art. 24c ust. 2 uzwzwoś;
11. brak przedstawienia informacji o wysokości zaplanowanych kosztów przedsiębiorstwa ogółem i kosztów pośrednich ogółem oraz kosztów z działalności wodociągowej (taryfowej) ogółem i kanalizacyjnej (ogółem) i wysokości przypisanych do nich kosztów pośrednich w zaplanowanych okresach obrachunkowych wnioskowanej taryfy, co uniemożliwia przeprowadzenie analizy wymaganej w art. 24c ust. 2 uzwzwoś;
12. zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia taryfowego koszty gotowości do świadczenia usług powinny zostać podzielone zgodnie z przyjętym współczynnikiem alokacji na taryfowe grupy odbiorców

usług oraz liczbę odbiorców usług w danej grupie, co w opinii organu regulacyjnego stanowi to naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwość;

13. brak wydzielenia do odrębnej grupy taryfowej odbiorców usług, którzy rozliczani są elektronicznie (np. poprzez e-faktury) ze względu na inne koszty obsługi, co stanowi naruszenie art. 24c ust. 1 uzwzwość.

W dniu 12 czerwca 2023 r. (data nadania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe) Wnioskodawca – działając przez pełnomocnika radcę prawnego pana Mateusza Farona – złożył odwołanie datowane na ten sam dzień, w którym zaskarżył w całości decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku PGW Wody Polskie z dnia 26 maja 2023 r. GD.RZT.70.99.152.2022/D.JM, zarzucając naruszenie:

1. art. 8 § i 2, art. 9 i art. 11 Kpa polegające na przeprowadzeniu postępowania w sprawie w sposób rażąco naruszający podstawowe zasady procedury administracyjnej, tj.: zasadę zaufania do władzy publicznej, zasadę informowania strony o okolicznościach faktycznych i prawnych będących przedmiotem postępowania oraz zasadę przekonywania, przez:
  - a) prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej, pomijając przy tym całkowicie zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, a przy tym w sposób stwarzający pozory rozpoznania sprawy oraz merytorycznego uzasadnienia rozstrzygnięcia;
  - b) zaniechanie realizacji obowiązków należytego i wyczerpującego informowania o okolicznościach faktycznych i prawnych będących przedmiotem postępowania oraz wyjaśnienia zasadności przesłanek, jakimi organ kierował się przy załatwieniu sprawy, czego materialnym dowodem jest treść zaskarżonej decyzji, z której to Strona nie jest w stanie dowiedzieć się o rzeczywistych motywach rozstrzygnięcia, ani też poznać precyzyjnego zakresu ewentualnych zmian jakie winien wprowadzić do wniosku, projektu taryf lub uzasadnienia;
2. art. 24j ust. 1 uzwzwość, polegające na:
  - a) błędnym uznaniu, że w sprawie nie ziszczyły się przesłanki ustawowe uzasadniające skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowych taryf i zatwierdzenie nowych taryf,
  - b) błędnym uznaniu, że organ regulacyjny uprawniony jest do skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowych taryf i zatwierdzenia nowych taryf tylko w sytuacji, gdy wszystkie okoliczności uzasadniające skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowych taryf zostaną wskazane przez wnioskodawcę, a jednocześnie organ regulacyjny uzna je wszystkie za zasadne i mieszczące się w katalogu ustawowym określonym w art. 24j ust. 1 uzwzwość;
  - c) błędnym uznaniu, że wniosek o zatwierdzenie nowych taryf przedłożony wraz z wnioskiem o skrócenie obowiązywania dotychczasowych taryf może obejmować wyłącznie planowanie niezbędnych przychodów na okres obowiązywania nowych taryf wyłącznie w zakresie kosztów, które uległy zmianie po zatwierdzeniu dotychczasowych taryf, podczas gdy zaplanowanie niezbędnych przychodów całkowicie od nowa jest wynikiem prawidłowej kalkulacji (bazującej na okresie obrachunkowym poprzedzającym wprowadzenie nowej taryfy, a nie planowanym trzecim okresem obowiązywania dotychczasowej taryfy) zgodnie z obowiązującymi przepisami;
3. art. 24j ust. 1 w zw. z art. 24c ust. 1 pkt 2 i art. 24c ust. 3 uzwzwość poprzez niedokonanie oceny projektu taryf oraz uzasadnienia pod względem zgodności z przepisami uzwzwość lub przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne oraz nieprzeprowadzenie analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo- kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marży zysku, oraz nieprawidłowym zweryfikowaniu kosztów,

- o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 uzzwoś, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen, polegające na bezzasadnej odmowie zatwierdzenia nowych taryf wynikającej z błędnego ustalenia stanu faktycznego w sprawie, w wyniku pominięcia dowodów i wyjaśnień Strony wskazanych w punkcie 4 odwołania oraz w wyniku błędnej wykładni przepisów wskazanych w punkcie 5 odwołania;
4. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa w zw. z art. 27c ust. 1 uzzwoś, polegające na dokonaniu wybiórczej oceny materiału dowodowego zebranego w aktach postępowania oraz przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez dowolną ich ocenę albo nieuzasadnione całkowite ich pominięcie, co poskutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji przy naruszeniu art. 24c ust. 1 pkt 1 i 2 uzzwoś, przejawiające się w szczególności całkowitym pominięciem w sprawie wyjaśnień Spółki i dowodów potwierdzających:
- a) zasadność i prawidłowość wskazanej we wniosku ceny wskaźnikowej;
  - b) zasadność i prawidłowość zaplanowanej ilości nieczystości ciekłych („ścieków dwożonych”);
  - c) zasadność i prawidłowość zaplanowanej sprzedaży usług i ilości odbiorców usług;
  - d) zasadność i prawidłowość zaplanowanych kosztów inwestycji niewykonanych;
  - e) zasadność i prawidłowość zaplanowanych kosztów pośrednich;
  - f) zasadność i prawidłowość kalkulacji opłaty abonamentowej;
  - g) zasadność i prawidłowość braku wyodrębnienia odbiorców ze względu na sposób doręczenia faktury elektronicznej;
  - h) prawidłowość załączonych do wniosku tabel C,D,E i F w związku z wyłączeniem z kalkulacji kosztów działalności związanej z odprowadzaniem wód opadowych i roztopowych.
5. § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia taryfowego w zw. z art. 20 ust. 4 pkt 1 i 2 uzzwoś polegające na ich nieprawidłowej wykładni, skutkującej bezzasadnym uznaniem, że przy ustalaniu niezbędnych przychodów na okres obowiązywania nowych taryf, koszty stanowiące podstawę ich planowania ocenia się w odniesieniu do kosztów planowanych do poniesienia w latach obowiązywania dotychczasowej taryfy, a nie z uwzględnieniem kosztów rzeczywiście poniesionych w okresie obrachunkowym poprzedzającym wprowadzenie nowej taryfy;
6. § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia taryfowego poprzez przyjęcie, że przedsiębiorstwo wodociągowe winno pomniejszyć kwotę kosztów, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1-6 planowanych na podstawie kosztów wynikających z inwestycji modernizacyjno-rozwojowych, ochrony środowiska i korzystania z usług wodnych, ustalonych na podstawie wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, o inwestycje niewykonane, podczas gdy brak jest podstawy prawnej do takiego działania;
7. § 2 pkt 3 rozporządzenia taryfowego przez przyjęcie w sposób nieuzasadniony, że koszty gotowości świadczenia usług nie zostały przez Spółkę podzielone zgodnie z przyjętym współczynnikiem alokacji na taryfowe grupy odbiorców usług oraz liczbę odbiorców usług w danej grupie;
8. art. 107 § 1 pkt 6 i art. 107 § 3 Kpa. w zw. z art. 8 Kpa przez niezawarcie przez organ w zaskarżonej decyzji uzasadnienia faktycznego i prawnego spełniających wymogi określone prawem, w tym wybiórcze i fragmentaryczne przywołanie uzasadnienia podstaw odmowy skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy i odmowy zatwierdzenia nowej taryfy;
9. art. 107 § 1 pkt 4 Kpa w zw. z art. 24c ust. 1 pkt 1-2 uzzwoś przez niezawarcie w zaskarżonej decyzji podstaw prawnych, tj. niewskazanie w sposób precyzyjny i wyczerpujący przepisów prawa naruszonych w ocenie organu przez Stronę.

W związku z powyższym Wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz pozytywne rozstrzygnięcie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o skróceniu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy oraz zatwierdzeniu nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat, wg projektu załączonego do wniosku z dnia 22 grudnia 2022 r.

Odwołanie wniesiono w terminie. Zostało ono przekazane do siedziby Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie w dniu 26 czerwca 2023 r. przy piśmie organu regulacyjnego z dnia 22 czerwca 2023 r., wraz z całością akt sprawy. Dyrektor RZGW wskazał jednocześnie, że nie dopatrył się w zaskarżonej decyzji nieprawidłowości i wniósł o jej utrzymanie w mocy.

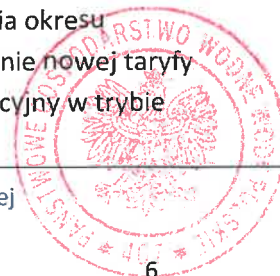
Uwzględniając fakt, że organ odwoławczy bada zaskarżoną decyzję pod kątem jej legalności oraz, że nie jest związany zarzutami zawartymi w odwołaniu, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwany dalej Prezesem PGW WP, organem odwoławczym, organem II instancji) zważył co następuje.

Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość decyzji pierwszoinstancyjnej nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej tą decyzją.

Aktem prawnym regulującym wydawanie decyzji zatwierdzających taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Szczegółowe sposoby określania taryf wskazuje rozporządzenie taryfowe (rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków; Dz.U. z 2022 r. poz. 1074), na którego podstawie odbywa się również odpowiednia ich ocena przez organ regulacyjny. Decyzje wydawane w tym przedmiocie przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej poddawane są kontroli w procesie odwoławczym, którą sprawuje Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i stosuje przy tym art. 138 Kpa, regulujący rodzaje decyzji odwoławczych. Zatem w postępowaniu odwoławczym organ II instancji będzie miał kompetencje merytoryczno-reformacyjne oraz kompetencje kasatoryjne.

Po rozpoznaniu kwestii będącej przedmiotem zaskarżonej decyzji organ II instancji, w przypadku gdy: jego rozstrzygnięcie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – utrzyma w mocy zaskarżoną decyzję; rozstrzygnięcie to nie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – uchyli zaskarżoną decyzję i wyda decyzję rozstrzygającą odmiennie kwestię, będącą przedmiotem odwołania; gdy natomiast wystąpią przesłanki określone w art. 138 § 2 Kpa – uchyli zaskarżoną decyzję i przekaże sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Niniejsze postępowanie dotyczy rozpoznania wniosku o skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy, złożonego w trybie art. 24j uzw. Zgodnie z treścią art. 24j ust. 1 uzw. w uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wnioski o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy. Przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 stosuje się odpowiednio. W ocenie organu odwoławczego użycie przez ustawodawcę określenia w *uzasadnionych przypadkach* oznacza, że postępowanie w przedmiocie skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy jest specjalnym trybem, umożliwiającym wprowadzenie nowej taryfy w trakcie obowiązywania 3-letniego okresu trwania taryfy zatwierdzonej przez organ regulacyjny w trybie

określonym w art. 24b uzwzwoś. Jak wynika z treści omawianego przepisu przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest uprawnione do złożenia wniosku jedynie w uzasadnionych przypadkach. Taką sytuację może stanowić w szczególności zmiana warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia. Katalog przesłanek nie jest zamknięty, na co wskazuje użycie sformułowania *w szczególności*. Dodatkowo przesłanki te muszą być udokumentowane.

Podkreślić należy, że art. 24j ust. 1 uzwzwoś daje przedsiębiorstwu jedynie uprawnienie do złożenia wniosku o skrócenie obowiązującej taryfy, jednak nie obliguje on w żadnym wypadku organu regulacyjnego do automatycznego skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Oznacza to, że każdorazowo organ regulacyjny powinien zbadać, czy okoliczności przedstawione przez przedsiębiorstwo we wniosku o skrócenie taryfy stanowią przypadek uzasadniający skrócenie dotychczasowej taryfy, tj. czy stanowią one określony w przepisie *uzasadniony przypadek*. Przez ów *uzasadniony przypadek* rozumieć należy w szczególności sytuację, w której wnioskodawca powołuje się na okoliczności, które powstały w czasie obowiązywania taryfy, oraz o których nie miał i nie mógł mieć wiedzy w czasie składania wniosku taryfowego dotyczącego taryfy obecnie obowiązującej. Co szczególnie zasługuje na podkreślenie – zgodnie z art. 20 ust 1 uzwzwoś przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat. Mając na uwadze czasowy wymiar obowiązywania taryf, zgodnie z art. 24b ust. 2 uzwzwoś przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne składa wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Zasadą jest zatem, że zatwierdzona taryfa obowiązuje przez okres 3-letni i nowa taryfa zatwierdzana jest w związku z następującym upływem okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazano, że wydłużenie okresu obowiązywania taryf na okres 3 lat ma na celu w szczególności możliwość bilansowania dostępnych zasobów wodnych w okresie dłuższym niż 1 rok z uwagi na możliwość wystąpienia zjawisk ekstremalnych (np. suszy) oraz wyceny dostępności tego zasobu, a tym samym pewności tej wyceny dla odbiorców usług wodnych, a co za tym idzie – odbiorców usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Oznacza to, że skrócenie okresu obowiązywania aktualnej taryfy w celu wcześniejszego zatwierdzenia w jej miejsce nowej taryfy na podstawie art. 24j uzwzwoś ma charakter wyjątku ustawowego od standardowego trybu zatwierdzania taryf wynikającego z regulacji właściwych przepisów ustawy, a w szczególności art. 24b ust. 2 uzwzwoś w zw. z art. 20 ust. 1 uzwzwoś. Wyjątek taki nie powinien podlegać wykładni rozszerzającej, a jego granice winny być ściśle przestrzegane.

W razie stwierdzenia zasadności wniosku o skrócenie – organ regulacyjny, stosując odpowiednio przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwzwoś, ocenia projekt taryfy i analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty przedsiębiorstwa pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. W wyniku pozytywnie przeprowadzonej oceny wniosku taryfowego organ regulacyjny w decyzji zatwierdzającej taryfę orzeka o skróceniu czasu obowiązywania dotychczasowej taryfy (art. 24j ust. 2 uzwzwoś). Procedowanie wniosku składanego w trybie przewidzianym tym przepisem winno mieć zatem charakter etapowy. W pierwszym etapie należy zbadać, czy okoliczności przedstawione przez przedsiębiorstwo we wniosku stanowią przypadek uzasadniający skrócenie dotychczasowej taryfy – dopiero pozytywna ocena tych okoliczności (**a przynajmniej jednej z nich**) stanowi warunek niezbędny i konieczny do przeprowadzenia oceny, analizy i weryfikacji nowego wniosku taryfowego, tj. podjęcia czynności, o których mowa w art. 24c ust. 1 uzwzwoś. Bez tej pozytywnej oceny wstępnej (w zakresie skrócenia) nowy wniosek taryfowy nie będzie mógł zostać zatwierdzony – bez względu na to, czy wynik jego oceny i analizy byłby pozytywny czy negatywny. Jednocześnie również – jeśli ocena, analiza i weryfikacja projektu nowej taryfy nie zostanie zakończona wynikiem pozytywnym, umożliwiającym jej zatwierdzenie, organ nie może orzec o skróceniu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy nawet pomimo uprzedniej pozytywnej oceny przesłanek skrócenia – **niedopuszczalne byłoby bowiem doprowadzenie do braku jakiegokolwiek taryfy.**

Zgodnie z art. 27c ust. 1 uzwzwoś do postępowania przed organem regulacyjnym mają zastosowanie przepisy Kpa. Oznacza to, że organ taki ma prawo do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 Kpa, oraz jest zobowiązany w oparciu o art. 77 § 1 Kpa w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 27b ust. 1 uzwzwoś stanowi z kolei, że w celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazywania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań. Wydając decyzję kończącą postępowanie należy z kolei pamiętać, że stosownie do art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Oznacza to, że – mając na uwadze opisaną wyżej specyfikę procesową trybu skróceniowego oraz jego dwuetapowość – organ I instancji był zobligowany w pierwszej kolejności właściwie zidentyfikować przesłanki, na które Spółka powołała się we wniosku, składanym w trybie szczególnym, przewidzianym w art. 24j uzwzwoś, a następnie zweryfikować – w oparciu o przedłożone przez Wnioskodawcę dowody i z uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów, określonej w art. 80 Kpa – czy stanowią one *uzasadnione przypadki* w rozumieniu ww. przepisu. W przypadku, gdyby załączony do wniosku materiał dowodowy nie był pełny lub wystarczający w tym zakresie, regulator winien był dążyć do jego uzupełnienia przy współpracy ze Stroną, którą należało wezwać do należytego i kompletnego udokumentowania wystąpienia przesłanek, na które powołała się we wniosku. Na etapie wydawania decyzji zamykającej niniejsze postępowanie administracyjne Dyrektor RZGW zobowiązany był właściwie, z uwzględnieniem m.in. art. 107 § 3 Kpa, kwestię tę w sposób pełny i przekonujący uzasadnić, w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego.

Dyrektor RZGW w Gdańsku nie wszystkim tym obowiązkom w pełni sprostał. W szczególności, w ocenie organu II instancji, mimo iż regulator podejmował w sprawie prawidłowe działania wyjaśniające i w rezultacie zgromadził pełny materiał dowodowy potrzebny do wydania decyzji, to jednak skarżone rozstrzygnięcie zostało podjęte z naruszeniem zasady swobodnej, a nie dowolnej, oceny materiału dowodowego przewidzianej w art. 80 Kpa, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 24j ust. 1 uzwzwoś i zasad określonych w stosowanych odpowiednio przepisach art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwzwoś. W związku z tym Prezes PGW Wody Polskie, w wyniku rozpatrzenia sprawy w postępowaniu odwoławczym, odmiennie ocenił materiał dowodowy i w konsekwencji uznał, że konieczne jest uchylenie zaskarżonej decyzji Dyrektora RZGW oraz wydanie tzw. rozstrzygnięcia reformatoryjnego, przewidzianego w art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. Dla potrzeb wyjaśnienia przedmiotowej kwestii zasadne jest przywołanie tezy wyroku WSA w Krakowie z dnia 8 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 1313/18: *Osnowa (sentencja) reformatoryjnej decyzji organu odwoławczego, przewidzianej w art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., jest złożona i obejmuje dwa elementy: pierwszy to rozstrzygnięcie o uchyleniu w całości lub w części zaskarżonej decyzji, a drugi - to rozstrzygnięcie co do istoty sprawy w odpowiednim zakresie. W razie uchylenia zaskarżonej decyzji w całości, ów drugi element musi mieć charakter kompleksowy i kompletny - musi być zredagowany niejako "od początku"; musi zawierać pełną, determinowaną prawem materialnym i okolicznościami faktycznymi, treść.*

W niniejszej sprawie przedmiotem procedowania jest wniosek o skrócenie taryfy z dnia 22 grudnia 2022 r. Jako zmiany warunków ekonomicznych uzasadniająca konieczność taryfy Spółka wskazała wzrost kosztów energii elektrycznej, materiałów, usług świadczonych przez firmy zewnętrzne i wynagrodzeń oraz wzrost innych kosztów. W toku postępowania, na żądanie organu I instancji, Wnioskodawca wielokrotnie uzupełniał materiał dowodowy o stosowne informacje, wyjaśnienia i dokumenty (pisma z dnia 2 stycznia

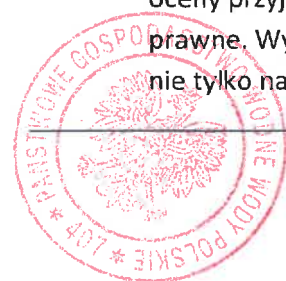

2023 r., 30 stycznia 2023 r., 7 marca 2023 r., 10 marca 2023 r., 13 marca 2023 r., 27 kwietnia 2023 r., 2 maja 2023 r. i 16 maja 2023 r.).

Jak wynika z akt sprawy Spółka przedłożyła do zatwierdzenia projekt niejednolitej i co do zasady wieloczołowej (oprócz grupy 17 w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę) taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i za zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica na okres 3 lat, uzasadnienie oraz wymagane przepisami prawa załączniki. Strona wyodrębniła 17 grup odbiorców w zakresie zaopatrzenia w wodę i 10 grup odbiorców w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków. W niemal każdej z ww. grup przewidziano opłatę abonamentową. Wyjątek stanowi grupa 17 w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę, tj. odbiorcy usług pobierający wodę na cele przeciwpożarowe, do zasilania publicznych fontann oraz wodę zużytą do zraszania publicznych ulic i terenów zielonych, która nie została obciążona tą opłatą. Wnioskodawca zaplanował wzrost cen 1 m³ dostarczonej wody dla odbiorców w zakresie od 25,16% do 25,80%, zależnie od grupy taryfowej, w całym okresie obowiązywania nowej taryfy w stosunku do cen obecnie obowiązujących, zaś w zakresie cen wskaźnikowych (z uwzględnieniem opłaty abonamentowej) przewidziano w części grup obniżki, a w pozostałych grupach wzrosty sięgają od 14,01% do 43,36%. Natomiast dla odbiorców zbiorowego odprowadzania ścieków Spółka zaplanowała wzrost cen 1 m³ odprowadzanych ścieków w zakresie od 17,18% do 20,63%, zaś w zakresie cen wskaźnikowych (z uwzględnieniem opłaty abonamentowej) – od 15,53% do 21,01% w całym okresie obowiązywania nowej taryfy w stosunku do cen obecnie obowiązujących.

W ocenie organu odwoławczego, przedłożony przez Spółkę wniosek o skrócenie obowiązywania taryfy oraz zatwierdzenie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Kobylnica, wraz z dodatkowymi informacjami, wyjaśnieniami i dokumentami przedłożonymi w toku postępowania na wezwania regulatora, w sposób spójny i kompletny przedstawia stan faktyczny sprawy, stanowisko i argumenty Wnioskodawcy, wskazuje *uzasadnione przypadki* (w rozumieniu art. 24j ust. 1 uzw. 1), uzasadniające skrócenie obowiązującej taryfy, wykazuje wysokość niezbędnych przychodów uzasadniających poziom projektowanych cen i stawek opłat. W sprawie zgromadzony zatem został wyczerpujący materiał dowodowy umożliwiający jej prawidłowe rozstrzygnięcie, i w tym sensie za niezasadny należy uznać podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia przez organ regulacyjny art. 7 i 77 § 1 Kpa w zw. z art. 27c ust. 1 uzw. 1. Zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepis ten nakłada więc na organ administracji publicznej przeprowadzenie postępowania dowodowego z własnej inicjatywy. Z kolei z przepisu 77 § 1 Kpa wynika dla organu administracji publicznej obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie wszechstronnego rozpatrzenia całokształtu tego materiału. Organ regulacyjny, wydając zaskarżoną decyzję, nie naruszył wspomnianych przepisów postępowania.

Odmienne natomiast ocenić należy realizację przez organ I instancji zasady swobodnej, a nie dowolnej, oceny zgromadzonego materiału dowodowego (art. 80 Kpa) oraz zgodność decyzji kończącej postępowanie przed organem regulacyjnym z określonym w art. 107 § Kpa wymogiem należytego uzasadnienia decyzji od strony faktycznej i prawnej, a w konsekwencji również – z art. 8 Kpa. Przygotowane przez organ I instancji uzasadnienie powinno zostać sporządzone w sposób kompletny, zawierający uzasadnienie faktyczne i prawne, w tym m.in. powinno uwzględniać pełną ocenę materiału dowodowego. Uzasadnienie faktyczne oznacza, że organ najpierw podaje fakty, na których oparł rozstrzygnięcie, a następnie dokonuje oceny przyjętego stanu faktycznego w świetle obowiązującego porządku prawnego – tj. uzasadnienie prawne. Wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji administracyjnej, z przytoczeniem przepisów prawa, polega nie tylko na obowiązku powołania podstawy prawnej w każdej decyzji, lecz także na wszechstronnym

wyjaśnieniu, dlaczego organ administracji publicznej rozstrzygający sprawę zastosował określony przepis, względnie też, dlaczego przyjął daną wykładnię, gdy strona przedstawiła wykładnię odmienną. Tymczasem organ regulacyjny, poprzestał na uwzględnieniu tylko jednej ze wskazywanych przez Stronę przyczyn wygaszenia obowiązującej taryfy (wzrost kosztów energii elektrycznej) i – biorąc pod uwagę stan zgromadzonego materiału dowodowego – przedstawił niezasadne zastrzeżenia do zaprezentowanych we wniosku pozostałych przesłanek skrócenia obowiązującej taryfy w zakresie wzrostu kosztów materiałów, usług świadczonych przez firmy zewnętrzne i wynagrodzeń, a także wzrostu innych kosztów. W ocenie organu odwoławczego argumenty faktyczne i prawne przedstawione przez organ I instancji w tym zakresie nie były uzasadnione, a informacje i wyjaśnienia przedstawione przez Wnioskodawcę w toku postępowania i zawarte w aktach sprawy umożliwiały pozytywną ocenę złożonego wniosku o skrócenie obowiązującej taryfy oraz projektu nowej taryfy. Wyjaśnienia w tym zakresie zawarte we wniesionym odwołaniu tę ocenę potwierdzają. Wnioskodawca przedłożył w przedmiotowym zakresie wystarczający wachlarz dokumentów, kalkulacji kosztów, wyjaśnień i informacji i nie było potrzeby warunkowania uwzględnienia jego wniosku dalszymi żądaniami przedłożenia kolejnych dowodów. W ocenie organu odwoławczego, analiza akt sprawy prowadzi do konstatacji, że wszystkie wykazywane przez Spółkę przesłanki mające stanowić *uzasadniony przypadek* skrócenia dotychczasowej taryfy, o którym mowa w art. 24j uzwzwoś, zostały w sposób wystarczający udokumentowane.

Dokonana przez organ II instancji ocena, weryfikacja i analiza projektu taryfy oraz jego uzasadnienia (art. 24c ust. 1 pkt 1 i 2 uzwzwoś) nie potwierdziła trafności zastrzeżeń i argumentacji regulatora, przedstawionych w tym zakresie w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Podstawowym kryterium uzasadniającym zatwierdzenie taryfy jest jej zgodność z przepisami ustawy zwoś oraz ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, która musi zostać w każdym przypadku potwierdzona. Drugim warunkiem zatwierdzenia taryfy jest uzasadnienie wzrostu cen racjonalnymi kosztami lub zmianą warunków ekonomicznych. Ustawa zwoś wskazuje bowiem, że organ analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej oraz weryfikuje koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen (art. 24c ust. 1 pkt 2 uzwzwoś).

Do wydania decyzji zatwierdzającej taryfę konieczny jest pozytywny wynik zarówno analizy, jak i weryfikacji (art. 24c ust. 2 uzwzwoś). Wyjaśnić w tym miejscu należy, że kosztami uzasadnionymi są koszty niezbędne do wykonywania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalnością (użyteczności publicznej) w zakresie zbiorowego dostarczania wody oraz zbiorowego odprowadzania ścieków i przyjmowane przez to przedsiębiorstwo do kalkulacji cen i stawek opłat ustalonych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców usług. Aby koszty mogły być uznane za uzasadnione, muszą spełniać łącznie trzy kryteria: niezbędności, ekonomicznej zasadności oraz należytej staranności mającej za cel interesy odbiorców. Pierwsze kryterium oznacza, że koszt musi być poniesiony, aby wykonać dla odbiorcy przedmiotową usługę obecnie oraz w przyszłości. W tym zakresie, kosztem uzasadnionym będzie więc koszt, którego żadną miarą nie da się uniknąć, by należycie wywiązać się ze zobowiązań wobec odbiorcy usług. Zasadność ekonomiczna polega z kolei na tym, że koszt będący podstawą kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie, musi mieć uzasadnienie ekonomiczne. Oznacza to konieczność rozpatrzenia relacji poniesionego wydatku do uzyskanego efektu. Sam fakt ponoszenia określonego wydatku nie przesądza jeszcze, że jest to wydatek uzasadniony.

Przedłożony wniosek taryfowy, w ocenie organu odwoławczego, nie budzi zastrzeżeń, w tym nie stwierdzono przejawów naruszenia zasady ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. Spółka w swoich wyjaśnieniach podniosła okoliczności uzasadniające zaproponowanie cen

za świadczone usługi we wnioskowanej wysokości. Taryfa i zaproponowane w niej koszty posiadają uzasadnienie ekonomiczne umożliwiające regulowanie bieżących, stałych i niezależnych od Wnioskodawcy zobowiązań, co przełoży się również na możliwość świadczenia dalszych usług oraz ich dotychczasową jakość.

W ocenie Prezesa PGW Wody Polskie przedstawione koszty działalności przedsiębiorstwa są uzasadnione i w wystarczający sposób wykazane, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty. Według organu odwoławczego koszty działalności Przedsiębiorstwa przedstawione w złożonym wniosku taryfowym, a dodatkowo uzupełnione o dokumenty i wyjaśnienia, do złożenia których regulator wzywał Spółkę w toku postępowania, umożliwiają pozytywną ocenę złożonego projektu taryfy, gdyż uzasadniają zaproponowane przez Wnioskodawcę ceny na kolejne lata obowiązywania taryfy.

Zgodnie z art. 24c ust. 2 uzwos, jeżeli wynik oceny projektu taryfy, weryfikacji kosztów związanych ze świadczeniem usług lub analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej jest pozytywny, organ zatwierdza taryfę w drodze decyzji. W niniejszej sprawie wynik oceny taryfy jest pozytywny, wobec czego należało uznać odwołanie Strony za uzasadnione i zatwierdzić taryfę zgodnie z przedłożonym wnioskiem.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie **orzekł jak w sentencji.**

Ocena wynikająca z ustaleń materialnoprawnych w warunkach niniejszej sprawy nie jest uniwersalna, ale odnosi się wyłącznie do warunków wykonywania działalności wodociągowo-kanalizacyjnej przez spółkę „Wodociągi Słupsk” Sp. z o.o. w Słupsku.

Na mocy niniejszej decyzji, organ II instancji zobowiązuje Dyrektora RZGW w Gdańsku PGW Wody Polskie do ogłoszenia taryfy zgodnie z przepisem art. 24e ust. 1 uzwos.

Z up. Prezesa
Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
Joanna Kłazińska
Dyrektor Departamentu
Gospodarki Wodno-Ściekowej

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyjnym.

Na niniejszą decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu ją wydającego, jak stanowi art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634; dalej jako: ppsa).

Na mocy art. 230 § 1 ppsa od przedmiotowej skargi pobiera się wpis stały zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U z 2021 r. poz. 535). Zgodnie z art. 239 § 1 pkt 4 oraz art. 243 ppsa, skarżący ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. „Wodociągi Słupsk” Sp. z o.o. – za pośrednictwem pełnomocnika radcy prawnego pana Mateusza Farona, Kancelaria Radców Prawnych Zygmunt Jerzmanowski i Wspólnicy sp. k., ul. Mickiewicza 14, 60-834 Poznań;
2. Wójt Gminy Kobylnica, ul. Główna 20, 76-251 Kobylnica;
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Fr. Rogaczewskiego 9/19, 80-804 Gdańsk;
4. a/a.